

SĂ ÎMPLINIM PORUNCILE

Să învățăm pe copii CELE ZECE PORUNCI

- Porunca a patra -

„Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești.”(Exod 20:8)

Context pentru învățător:

Cuvântul *sabat* vine din cuvântul ebraic care înseamnă *a se opri* sau *a se odihni de la muncă*. *Sfânt* înseamnă *separat* sau *pus de-o parte*. Când Dumnezeu i-a dat poruncile lui Moise pe Muntele Sinai, i-a spus să pună de-o parte o zi specială în fiecare săptămână pentru închinare și odihnă.

O zi de închinare – era un dar pentru Dumnezeu. În acea zi, oamenii trebuiau să îi acorde toată atenția lui Dumnezeu. Astăzi, noi facem acest lucru în multe feluri. Noi ne închinăm lui Dumnezeu în biserică. De asemenea, noi ar trebui să ne închinăm Lui Dumnezeu și acasă, rugându-ne Lui, meditando la Cuvântul Lui, și citind Cuvântul Lui, Biblia. Ne mai putem închina lui Dumnezeu făcând lucruri bune pentru alții, încurajând pe alți creștini sau mărturisindu-L pe Domnul la cei necredincioși.

Ziua de sabbat era deasemenea o zi de odihnă – darul lui Dumnezeu pentru noi. El știa că avem nevoie de un timp de odihnă, după munca noastră de fiecare zi. Dacă am face același lucru șapte zile pe săptămână, ajungem să fim foarte obosiți. Avem nevoie de o pauză, ca să ne odihnim.

Duminica este ziua noastră de închinare și de odihnă. Dumnezeu ne iubește și vrea să avem grijă de noi înșine.

- Trebuie să avem grijă de sufletele noastre – de persoana noastră interioară – prin părtășie și prin timpul pe care îl petrecem cu Dumnezeu și cu alți creștini.
- Trebuie să avem grijă de trupurile și de mințile noastre prin odihna pe care o luăm de la munca noastră zilnică.

Dumnezeu vrea ca noi să petrecem timp cu El în fiecare zi, dar este important ca noi să punem de-o parte o zi specială pentru El. Aceasta este porunca Lui *Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești*. (Exod 20:8)

Haideți să ne uităm la primul cuvânt din acest scurt verset. *Aduceți-vă aminte* înseamnă mai mult decât a nu uita. Dumnezeu vrea ca noi să facem lucruri care să arate că noi ne amintim că această zi este o zi specială.

Înainte ca Cristos să vină, evreii sărbătoreau sabbatul (ziua de odihnă) sâmbăta. Începând cu vineri la apusul soarelui, până sâmbăta la apusul soarelui, evreii nu aveau voie să facă nici un fel de muncă.

Când a venit Isus, El le-a amintit oamenilor că sabbatul este o zi în care trebuiesc totuși făcute anumite lucruri. El i-a învățat că: „sabbatul a fost făcut pentru om și nu omul pentru sabbat”(Marcu 2:27). Ucenicii lui Isus au adunat niște spice ca să mănânce în ziua de sabbat, iar Isus vindeca oameni. El i-a învățat că este permis să faci bine în ziua de sabbat (Matei 12:12).

După ce a venit Cristos pe pământ, a murit și a înviat ca noi să putem avea păcatele iertate, credincioșii au început să pună de-o parte, ca zi a Domnului, ziua de duminică în loc de sâmbăta. Ei au făcut aceasta, pentru că Isus a înviat din morți în prima zi din săptămână (duminica), dorind să evidențieze acest moment fericit.

Noi putem să facem din duminică (ziua noastră de sabbat) un timp plin de bucurie, când ne închinăm lui Dumnezeu și ne odihnim după săptămâna de muncă care a trecut.

Unii oameni poate spun: „Oh, duminica este ziua mea de odihnă; cred că o să dorm mai mult în loc să merg la biserică”. Dar făcând așa, vom exclude partea de închinare din porunca Domnului.

Alți oameni lucrează așa de mult duminica, pregătindu-se să învețe pe alții, învățând pe alții, pregătind mâncăruri pentru oaspeți, mergând la biserică, dimineața și seara sau poate ieșind din oraș, încât nu au timp deloc să se odihnească. Făcând așa, ei exclud partea de odihnă din porunca Domnului.

Scoțând afară orice parte - fie odihna, fie închinarea – dovedim neascultare față de întreaga poruncă a Domnului. Dumnezeu ne-a dat sabbatul, ca să putem face față la alte șase zile de muncă. Adu-ți aminte să studiezi Cuvântul lui Dumnezeu și să te închini Lui, dar deasemenea găsește-ți timp să te odihnești și să te relaxezi.

Vei asculta această poruncă folosind duminica în felul în care El vrea s-o folosești ?

Ajutoare pentru lecție:

1. Cântări care pot fi de folos în predarea celei de-a doua porunci (*Roagă-te dimineața, Cele zece porunci...*)
2. Citește copiilor istorioara următoare, iar la finalul ei folosește întrebările pentru discuție care sunt date la sfârșit, pentru a stimula gândirea copiilor.
3. Discută despre diferitele aspecte ale închinării. Include: Rugăciunea, citirea Cuvântului lui Dumnezeu, lauda, cântările, meditarea la Cuvântul Său, dărnicia, facere de bine. Lăsați ca fiecare copil să se roage, cerându-I lui Dumnezeu să-i amintească să I se închine în fiecare zi. Pune-i să decupeze forme de copii din hârtie colorată, iar pe fiecare copil să scrie un mod de închinare. Copiii vor lua acasă aceste forme pentru a-și aminti cum să se închine în fiecare zi.
4. Domnul Isus a făcut bine în ziua de sabbat. Citește despre aceasta în Matei 12:9-13. Câte duminici sunt într-un an? Dacă ai face bine cuiva în fiecare duminică? Ai avea 52 de daruri din dragoste pe care să le dai lui Dumnezeu! Ce mod minunat să-I spui “mulțumesc” Celui care a murit pentru păcatele tale.

Fiecare copil să facă un carnețel de 52 de pagini. Se va adăuga coperta pe care se va scrie: “Darurile mele de duminica pentru Dumnezeu” sau “Daruri de mulțumire pentru Dumnezeu”. Provocați-i să găsească un verset din Psalmi, un verset de laudă și să-l scrie pe fiecare pagină, dimineața. La sfârșitul zilei poate să scrie o faptă bună pe care a făcut-o pentru cineva. La sfârșitul celor 52 de duminici, faceți o întâlnire specială de laudă și lăsați pe fiecare să împărtășească despre un dar de dragoste pe care l-au făcut lui Dumnezeu. Aceeași idee poate fi aplicată pentru o lună sau pentru trei luni, făcând carnețele mai mici.

„Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești.”(Exod 20:8)

VII SĂ TE JOCI ?

Poveste care se poate citi copiilor

“Mama, mama, unde ești?” Andrei alerga prin casă, căutându-și mama. Strângându-și cu grijă hârtiile, strigă cât putu de tare: “Mama!”

“Sunt aici, jos” se auzi o voce înfundată din pivniță. “Vin sus imediat”.

Andrei nu mai avea răbdare, nu mai putea aștepta nici o clipă. Fugi repede în jos pe scările înguste. Mama era lângă mașina de spălat. “Treaba asta trebuie s-o fac bine” – se gândi în sinea lui – “altfel, cu siguranță mă va refuza”.

“De ce ești atât de fericit?” îl întrebă mama în timp ce împătura ultimul prosop. Andrei ținea strâns mâinile la spate. “Îți aduci aminte că am discutat despre faptul că aș putea juca anul acesta în echipa de fotbal?” a întrebat-o Andrei.

Mama a devenit atentă. “Da.” Și din vocea ei se vedea că este la fel de fericită ca și Andrei. “Ai aflat ceva despre asta? Când am sunat săptămâna trecută, mi-au spus că vor face programările și se vor primi aprobările în curând. Tata și cu mine ne-am gândit că ar fi un mod foarte bun ca să-ți faci prieteni noi. Știu că te simți singur de când ne-am mutat din București”. Și observând hârtiile din mână : “Lasă-mă să văd ce ai aici” și s-a aplecat să ia hârtiile.

Andrei însă s-a îndepărtat puțin. “Așteaptă” a spus el, gândind foarte repede. A căutat prin hârtii și a scos una singură. “Uite, tot ce ai de făcut este să semnezi asta și totul se va aranja”. I-a arătat hârtia cu pricina, iar pe restul le-a pus din nou la spate.

“Ce sunt celelalte hârtii?” a întrebat mama.

“E doar programul. Antrenorul a spus că trebuie semnată doar aia. Mama, vreau așa de mult să joc în echipa de fotbal. Amintește-ți că ai spus că mă lași”.

Mama a început să fie bănuitoare. “Cred că ar trebui să merg sus și să mă uit și peste alea” Și punând hârtia peste hainele împachetate din coș, începu să urce scările. “Haide sus” zise mama iar Andrei a urmat-o încetișor.

În acea seară Andrei a hotărât să vorbească și cu tatăl său. “Poate tata mă va lăsa să joc” s-a gândit el ”Trebuie să mă lase!”.

După ce a văzut programul, mama îi spusese că este sigură că tata nu-l va lăsa niciodată să joace în condițiile astea. Era câte un meci planificat aproape în fiecare duminică dimineața. Mama a spus că în nici un caz nu va lipsi de la biserică pentru un joc de fotbal. Andrei a încercat să o convingă, dar mama nici nu mai voia să audă nimic despre subiectul acesta. Dar totuși... poate tata ar putea să spună că este în regulă să joace. Mai ales că și el jucase când fusese copil. Andrei a auzit mașina tatălui în parcare. Trebuie să ajung la el înaintea mamei, s-a gândit el. Și a fugit repede afară, ca să-și întâmpine tatăl.

“Bună, tata. Cum a fost ziua ta?”

“Bună, fiule, foarte bună. Dar cum a fost ziua ta?” Tatăl arăta ca și cum ar fi știut că ceva nu este în regulă. Dar Andrei nu a renunțat. “Îți amintești că mi-ai promis că pot să mă înscriu în echipa de fotbal a școlii?” Și apoi i-a spus întreaga poveste. “Antrenorul a hotărât o întâlnire astăzi și vom începe antrenamentele de săptămâna viitoare. Tot ce trebuie să faci este să semnezi formularul acesta și apoi pot să joc”.

Vai de mine, ce grabă, Andrei. Ce zici dacă mă duc mai întâi înăuntru ca să o salut măcar pe mama?”

“Nu, tata, am nevoie să o semnez acum”. Andrei i-a dat tatălui său hârtia și pixul. “Te rog”.

Tatăl se uita la el uimit. “Este ceva ce nu îmi spui? A întrebat el zâmbind.

“Nu, nu tata, dar voiam să faci asta ca să pot să încep să exersez”. A fugit înaintea tatălui și i-a întins din nou hârtia și pixul. “Te rog, tata, hai semnează acum. Bine?”

Tatăl s-a așezat jos, pe pragul ușii. “Bine, bine, acum spune-mi întreaga poveste. De ce te grăbești așa de tare ca să semnez asta acum?”

“Oh, tata, oftă el în timp ce se așază pe prag, alături de tatăl său. “Mama spune că nu pot juca în echipă. Nu este correct. Amândoi mi-ați spus că pot juca. Niciodată nu o să cunosc pe cineva aici. Mi-aș dori să nu ne fi mutat niciodată aici. Urăsc cartierul acesta”.

“Dar de ce a spus mama *nu* ?” a întrebat tata.

“Se îngrijorează că vom lipsi prea mult de la biserică. Câteva meciuri sunt planificate duminica și spune că nu putem lipsi de la biserică pentru un meci de fotbal. Dar tata, îți amintești că mi-ai povestit cât de mult te distrai când jucai fotbal?”

Tata scoase programul mototolit din buzunarul lui Andrei. “Ăsta-i programul?”

Andrei aprobă din cap.

“Hmm. Se pare că sunt mai mult decât “câteva meciuri” duminica. Se pare că este un meci aproape în fiecare duminică”.

Andrei aproape că simțea răspunsul venind.

“Mama are dreptate. Nu putem lăsa ca un meci de fotbal să ne împiedice de la a merge la biserică. Ai uitat ce importantă este închinarea înaintea lui Dumnezeu ?”

Andrei se lovi cu pumnul în genunchi. “De ce?” a strigat el. “Ați spus că pot juca”.

“Îmi pare rău, fiule, dar biserica este mult mai importantă decât un meci de fotbal. Acum liniștește-te și vom vedea ce putem face. Poate găsim altă echipă în care poți juca”. Tata ridică programul și intră în casă. Andrei rămase bosumflat pe treptele de la intrare. Nu după mult timp, auzi pe cineva strigându-i numele. Când privi în sus, văzu doi băieți oprindu-se în dreptul casei lor. I-a recunoscut de la școală.

“Bună, băieți, a răspuns el băieților. Ei s-au întors și au venit la el, pe verandă.

“Care-i treaba? Ce-i cu tine?” l-au întrebat ei.

“Nimic. Și se pare că asta o să fac pentru totdeauna” spuse Andrei dezamăgit. “Voi jucați fotbal?” i-a întrebat el pe băieți.

“Da, desigur” răspunseră ei. Echipa noastră a fost prima din Ligă anul trecut. Dar de ce? Vrei și tu să joci?”

“Am vrut... dar ai mei nu mă lasă”

“De ce nu? Întrebă băiatul mai înalt și blond. “Au ceva împotriva fotbalului?”

Andrei își dădu ochii peste cap. “Nu au nimic împotriva fotbalului, dar sunt împotriva ca eu să joc duminica. Ei zic că ar trebui să fiu în biserică”

“Băiatul brunet zâmbi “Au dreptate”.

Andrei întoarse brusc capul. “Da?! Păi cum se face că eu ar trebui să fiu în biserică în timp ce voi jucați fotbal?”

Cei doi băieți au început să râdă. “Nu te enerva” zise cel blond. “Doar poți să le faci pe amândouă. Și noi am avut aceeași problemă când ne-am mutat aici anul trecut”.

Andrei se uită când la unul când la celălalt: “Voi doi sunteți frați?”

“Da, au răspuns ei, și mergem la biserică din josul străzii, de pe colț. O știi? ... cea cu cruce mare, luminoasă”.

“Aceasta este biserică la care ne-am propus noi să mergem duminică viitoare” rosti Andrei surprins. “Voi mergeți acolo?”

“Da, și jucăm și fotbal! Am hotărât cu mult timp în urmă că este mult mai important să fim la biserică duminică, decât să jucăm fotbal. De aceea jucăm în echipa de fotbal a bisericii. Tu nu ești creștin?”

Andrei era rușinat. El îl acceptase pe Isus ca Mântuitor cu câțiva ani în urmă. Știa toate poruncile, inclusiv pe cea referitoare la cinstitirea zilei de odihnă, dar nu se prea gândise la asta în ultima vreme. Părea că tot ce putea gândi, în ultimul timp, era legat de fotbal.

“Da, sunt, dar nu m-am gândit la...”

Cel blond se ridică. „Știam că ești creștin. Ne-am dat seama după felul în care te-ai purtat la școală în ziua când Bogdan Ionescu a încercat să se ia la bătaie cu tine. De fapt am venit să vedem dacă ai vrea să vi la biserică cu noi, dar se pare că te vom vedea acolo oricum”.

Fratele lui se ridică. „Trebuie să mergem acasă pentru cină. Dar ne vom întoarce după ce vom termina de mâncat, dacă nu te superi. Ce zici dacă ne antrenăm puțin după aceea? Sunt sigur că este destul timp ca să te înscri și tu. Bine?”

Lui Andrei nu-i venea să creadă. „Sigur” spuse el. „Ar fi excelent”. Cei doi băieți au plecat la fel de repede cum au venit. Andrei a rămas înlemnit pentru câteva clipe. Apoi se lăsă pe spate și privi spre cer. „Doamne, am știut că ziua ta este importantă, însă am uitat. Îmi pare rău. Dar îți mulțumesc că ai rezolvat totul. Acum am să pot juca fotbal și am doi prieteni noi. Doi prieteni *creștini*. Mulțumesc”.

A mai stat fără să se miște câteva secunde, apoi a sărit în picioare. „Mama, tata” striga el în timp ce fugi înăuntru. „Ghiciți ce tocmai s-a întâmplat”.

Discuții:

1. Uneori creștinii uită să trăiască în modul în care Dumnezeu vrea. Ce folosește Dumnezeu pentru a ne aminti ce ne-a învățat? (Biblia, învățătorii, părinții și câteodată prietenii creștini).
2. De ce este important pentru noi să avem prieteni creștini? (Pentru că ei ne amintesc să ne comportăm cum trebuie, ei au aceleași interese ca și noi, și este mai ușor să fii puternic în Domnul, când nu ești singur).
3. Ce poruncă și-a amintit Andrei cu ajutorul prietenilor săi? (Porunca a patra: Adu-ți aminte de ziua de odihnă ca s-o sfințești) (Învățătorul va conduce o discuție în legătură cu ce înseamnă această poruncă – vezi prima parte a lecției).

Traducere din revista *Evangelizing Today's Child*

Rodica Mitulescu – învățătoare Biserica ELIM Timișoara